Ч. 218. Четвер 18 (5) жовтня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Державний буджет.

(Конець).

Зелїзнича адміністрация виказує plus до 14 мілїонів корон, поминувши вже надзвичайні видатки в сумі 51 мілїонів корон. Правительство противне мішаній системі і тому старає ся сю систему обмежити. Длятого правительство обстає при заяві зложеній 7 липня 1905 в справі акциї удержавненя зелїзниць, котру зачне по полагодженю проєкту о удержавненю північної зелїзниці. Правительство надіє ся, що в сїй справі може числити на поперте парляменту, тим більше, що обіймаючи зелїзниці, правительство буде хоронити дотеперішний стан посїданя.

В мінїстерстві торговлї сума 13·8 мілїонів призначена на управильненє почтового і телеґрафічного руху і на будову портів в Далматиї.

В буджеті мінїстерства судівництва вставлено позицию, котра є початком акциї до введеня охорони для бездомних дїтий і молодіжи. В короткім часї збере ся при співучасти адміністрациї судівництва конґрес, котрий перестудиює всї ті справи, а специяльно причини і форми, в яких та бездомність проявляє ся. Вже в 1907 роцї будуть предложені конкретні проєкти що до переведеня тих плянів.

Дальше обговорював п. Мінїстер більші видатки на цїли рільництва.

Обговорюючи буджет мінїстерства просьвіти, вказував п. Мінїстер на суму 1,261.444 корон призначену на середні школи, а іменно на увзгляднене численних бажань що до нових шкіл. В новім буджеті фіґурує 21 нових середних шкіл.

Коли бесїдник з деяких взглядів жалїє над тим фактом, то не робить того з фіскальних взглядів, але разом з мінїстром просьвіти з тої причини, що гіперпродукция на тім поли витворює дуже нездорові відносини і єсть причиною надпродукциї кандидатів до т. зв. вільних заводів. Бесїдник апелює до послів, щоби з своєї сторони старали ся вплинути на поправу в тім напрямі і звертали молодїж на дорогу практичного вихованя в фахових промислових школах і рільничих та комерцияльних заведенях. Правительство в слїдуючім буджеті вставить значні суми на утворенє відповідних фахових шкіл. Австрия єсть в Европі перша, що може предложити замкненє рахунків за р. 1905, і то позволило мінїстрови при укладаню прелїмінаря буджету вчислити надвижки. Мимо того бесїдник на будуче остерігає перед всякими занадто наглими скоками в буджеті і радить примінювати жаданя до фінансової спромоги держави. Бесїдник взиває, що в сегорічнім буджеті правительство увзглянило резолюцию палати з р. 1902, взиваючу, щоби в цїли лїпшого поміщеня державних урядів і шкіл старати ся о будинки для них в дорозї аннуітетів. З черги обговорює п. Мінїстер спільні квестиї, котрі суть поміщені в буджеті в роздїлї „державний довг". Ходить тут о заспокоєне жадань, які ставляє войско і маринарка на виеквіпованє, а особливо о покрите квоти припадаючої на Австрию. Беручи кругло 191 мілїонів на покрите, припадаюче на роки 1902 до 1905 включно, мусїло ся суми ті, тому що не було ухвали палати, покрити з касових запасів. Коли палата призволить на суми, зажадані в теперішнім предложеню, то п. Мінїстер суму 94,840.000 за р. 1906, а також квоту припадаючу на р. 1907 буде міг покрити без надзвичайних кредитових операций. Опісля бесїдник вказує на великий зріст квоти т. зв. „особисті доходи". Сума та в порівнаню з р. 1906 єсть внеша о 31·5 міл., та в порівнаню з р. 1905, навіть о 46·5 мілїонів. То стало ся внаслїдок чим-раз більших жадань адміністрациї. Трудно представити в цифрах суми, які видано на перенесеня урядників з низшої до висшої ранґи, на іменованє ad personam, extra statum, на службу і т. д. Зріст

2)

Тайна скупаря.

(З нїмецкого — Артура Мархмонта).

(Дальше).

Обережно прикрив старий свої скарби, заки отворив двері і впустив ждучу женщину.

Між тим як она уставляла страви на столї, сказав Гомер пробуючи жартувати:

— Ви справдї щасливі, матусю Бльокс; коли я умру, а ви будете правдивою господинею в тім домі, то вам не один буде завидувати.

— Ха, ха! — засьміяла ся стара хрипким голосом — менї завидувати; до того ще далеко.

І з тими словами висунула ся за двері.

Гомер зробив з тою женщиною умову, після котрої она могла мешкати в його домі під услівєм, що буде єму давати в полудне обід; що она впрочім робила, то було для него рівнодушним; він о то не дбав.

Аби стару удержати все в добрім настрою, дурив єї заєдно, що в завіщаню запише їй свій дім.

Скоро взяв ся він тепер до свого простого обіду, зложеного з сухого хлїба, кусника зимного мяса і склянки води. При тім бавив ся своїми диямантами, які знов відкрив.

Але що нагле з ним стало ся? Почав бігати по комнатї широкими кроками сюди й туди і воркотів до себе: „Колись ми ще почислимо ся!"

Ті слова, які Алексій Лінер виповів при своїм засудженю, Гомер добре памятав, они часто пригадувались єму і він дуже їх бояв ся.

— То мій найгірший ворог — стогнав — він знає, що я маю і не спічне, доки не видре менї моїх скарбів. Що менї дїяти, аби охоронити ся перед ним?

Скрегочучи зубами, затиснув кулаки.

Вкінци втихомирив ся...

— Він їх таки не найде — потїшав ся — маю для них дуже добрі скритки, нїхто не найде їх крім моєї дочки, Ольги. Алеж она здивує ся, коли довідає ся, який богач єї батько! Але як їй то дати знати, аби другі не довідали ся?

Він сїв і почав роздумувати.

— Ага, вже маю — скрикнув по хвили утїшений — я так напишу, що лише она зможе письмо перечитати; як то добре, що она учила ся друкарства. Так, так, Лінер, дармо будеш шукати за моїми скарбами.

2.

При улици Зеленій.

— Дуже менї прикро, що я дала тобі так довго ждати на себе, Ральфе — сказала молода дівчина з сьвіжими, хорошими чертами лиця, наближаючи ся до молодого чоловіка. — Я була до того часу занята; чи ти вже довго ждеш?

— Нї, люба, я лиш не давно прийшов.

— То добре, бо то гнївало би мене, колиб ти мусїв довго ждати; ти знаєш, що я не люблю неточностий.

— Ох, коли о тебе розходить ся, то я дуже радо заждав би чверть години — відповів Ральф і пригорнув ніжно суджену до своїх грудий.

Она поглянула на него своїми щирими очима і на єї лици появив ся милий усьміх.

— Подумай собі, Ральфе — відозвала ся відтак — маю тобі сказати велику новину. Що би ти на то сказав, колиби я зробила ся самостійною? В кількох послїдних лїтах я тілько гроший ускладала, що можу купити машину до писаня, або може навіть і дві; я вже всьо добре обдумала. За невеличку платню дістану дівчину до помочи і вже виглядїла дешеве мешканє —

— Як ти прийшла на таку гадку? — перебив їй зачудований Ральф.

— Бачиш, моя настоятелька поріжнила ся з паном Копелем, чоловіком, котрий давав нам найбільший заробок. Отже позаяк роботи, які ми єму доставляли, виходили по найбільшій части від мене, то він спитав, чи я не згодилась би на будуче сама працювати для него. Заробок добрий, коли дістану ще більше партий, то зможу кождого тиждня відложити хорошу суму.

— Ти розумна головка, Ольго — відповів Ральф сьміючись — але чи ти добре впевнила ся, що дійстно зможеш обстати і нічого не заризикуєш?

— Очвидно, за чотири лїта, від коли єсьм у панї Керн, набрала я богато досьвіду, а до того я в нашій конторі найскорша робітниця — кажу то, не аби хвалити ся — додала легко червоніючи — лише длятого, аби тобі

тої суми доказує, що правительство дбає про урядників. За те правительство має право домагати ся, щоби єго зарядженя, котрі може не заспокоюють усїх жадань урядників, були урядниками і службою трактовані не так, як то дїялось послїдними часами. Скликуванє бурливих зборів, безвзглядні і пристрастні атаки праси не суть відповідними средствами, щоби звернути правительство з вибраної ним дороги. Конечна єсть дисциплїна і не можна допустити, щоби дїяло ся так, як в Долїшній Австриї, де на зборах урядників висказано обуренє властям і міністрам і обиджувано їх. Всї жаданя урядників найдуть у міністра послух; але на такі події він не позволить, бож нїяке правительство до чогось подібного не допустило би. Дальше каже бесїдник, що від сїчня до серпня с. р. доходи з податків були висші о 58,430.220 кор., внаслїдок чого в прелїмінари на р. 1907 вставлено висші суми в доходах. Бесїдник на підставі статистики з років 1900 до 1906, вказує на збільшенє доходів з цукру. Внаслїдок сего на р. 1907 можна було прелїмінувати велику надвижку доходів в сумі понад 70 міл. корон.

Управильненє відносин до Угорщини стоїть на домінуючім становищи в економічній проґрамі правительства. Палата знає дотеперішний хід сеї справи, котрий уможливив переговори над цїлим комплєксом угодових справ і довів до нової угоди. Так само розуміло сю справу і угорске правительство. Переговори ведуть ся від кількох тижднїв, на переміну у Відни і в Будапештї. Нїхто не може сумнївати ся, що при тих переговорах правительство буде з непохитною рішучостию пильнувати австрийских інтересів. Мимо великих трудностий, не можна сумнївати ся, що дійде до угоди, котра вдоволить обі сторони.

На реґуляцию рік в Галичинї прелїміновано 45,772.000 корон. Що до будови водних доріг, то на жаль, правительство не може розпочати в слїдуючім роцї будови части одного з сплавних каналів, бо вступних праць не доведено до того стану, щоби з цїлим спокоєм можна розпочати будову, котра без вступних праць і трасованя дороги була би викиданєм мілїонів. Правительство вже поробило великі приготовленя, щоби в першій половинї слїдуючого року розпочали ся дві важні роботи. Канальзация Висли в цїли поправи плавби в околици Кракова і Подґужа і подібні інвестициї в Чехії.

В цїли піднесеня промислу і рільництва помножило правительство зелїзничий парк, видаючи на закупно зелїзничих возів 31,500.000 К. П. Міністер заповідає, що небавком предложить предложенє що-до утвореня центральної каси господарских і зарібкових товариств. Закон єсть вже виготовлений. То предложенє має велике значінє для розвитку дрібного промислу і селяньского стану. Що дотичить участи держави в центральній касї зарібкових товариств, то призначено на те 6 мілїонів. Крім того треба богато мілїонів, аби доповнити недостачі на науковім, гуманїтарнім і санїтарнім поли. На лїпше поміщенє клїнік призначено 5 міл. Поки закінчу, то з огляду на те, що буджет на р. 1907 не єсть ще полагоджений, прошу високу палату, щоби єго полагодила в дорозї скороченого поступованя. Вкінци просить п. Міністер о принятє предложеня.

показати, що я всьо обдумала. Добре, що отець дав мене на науку до друкарнї, то дуже улекшило менї роботу при писарскій машинї.

— Що скаже отець на твою гадку?

— Коли не буду заробляти менше як доси, не може він мати нїчого против того — відповіла з пересьвідченєм.

Ральф мовчав, а Ольга глядїла питаючо на єго лице.

— Ольго — почав він по кількох хвилях — чи гадаєш, що твій плян приближить нас до твоеї цїли, чи віддалить?

— Імовірно не буде то мати нїякого впливу — відповіла. — Знаєш Ральфе, що тепер, мушу передусім дбати про вітця, він з кождим тижднем більше слабне.

— Твій отець не заслужив на те, аби ти для него жертвувала всьо, що маєш — сказав Ральф понуро.

— Алеж подумай, що то мій отець — сказала она лагідно, але відтак зітхнула; часом було їй тяжко боронити перед судженим вітця — і противно перед вітцем судженого. Они оба не конче любили ся.

— Ти не розумієш вітця, був би ти супротив него лїпше настроєний —

— Але я не хочу бути несправедливий для него, люба, тілько мене болить, що він, хоч перше цїлком тобою не журив ся, та тепер коли ти можеш вже щось заробити, так тобою опікує ся і що ми все ще не можемо думати о нашім подружу. Менї справдї здаєть ся, немов би єму зависїло на тім, аби нас розлучити.

— Тихо, тихо, Ральфе, того не хочу слухати. Бідний отець обмежений лиш на мою поміч і коли би не мав мене, то мусїв би хиба піти до дому убогих, а того і ти певне не хотів би.

— Але як довго ми маємо ще ждати? Може аж самі постаріємо ся?

— Рік чи два, любий, то не довгий час, ми ще молоді і хто знає, як мій інтерес удасть ся, що ще може стати ся.

— Моя дорога дївчино — сказав Ральф з чувством — ти все була добра і розумна та умієш дати розраду; прости, коли я тебе діймив.

— В послїдних часах дуже часто замічаю — відозвала ся по короткій хвили Ольга — що отець не єсть таким, як бувало; він часом такий дивний, що я мушу зібрати цїлу силу волї, аби всьо стерпіти. Добре, що Господь Бог дав менї веселість і здорові руки до працї; а тепер добранїч, любий, іди з Богом!

— Добранїч, любко — відповів Ральф цїлуючи єї. Молоді обіймили ся ще раз і розійшли ся.

Любов обоїх була щира і спільна і для Ольги була она одинокою сьвітлою точкою в єї часом тяжкім і одностайнім житю.

Довго ще глядїла за відходячим молодцем, заки пустила ся до дому.

Ще повна щасливих гадок увійшла до свого мешканя.

— Тату, ви вже тут — повитала весело вітця. — Певно хочете їсти?

Чому ти нинї пізнїйше прийшла? — спитав старий.

— Я була довше занята в конторі.

— А чи тобі платять за надобовязкові години? — спитав старий живо.

— Очивидно! — відповіла.

— А кілько ти нинї дістала?

— Менї здаєть ся, що одну чи дві марки; я не мала часу перечислити, але кожда марка то для нас поміч, правда?

— А ти певна, чи тебе не обманюють при виплатї?

— Обманюють? А чогож би мене мали обманювати?

— Дитино, ти не знаєш, як то на сьвітї буває — відповів він. — Коли так довго поживеш як я, то пізнаєш. Я вже тепер старий, хорий чоловік і лише другим заваджаю.

— Доки я молода і здорова, не буде вам нїчого хибувати — сказала дочка рішучо. — Буду працювати, кілько менї сил стане і я пересьвідчена, що честна праця принесе все вдоволенє і нагороду. Але тепер даймо спокій сьвітови, а подумаймо о їдї.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 17-го жовтня 1906.

— Підвисшенє ад'ютів для авскультантів. П. Міністер справедливости др. Кляйн, як доносять з Відня, заявив одному з послів, що в справі введеня в житє закона з 25 липня с. р. про підвисшенє ад'ютів судових авскультантів розпорядив уже, щоби підвисшені ад'юта згідно з законом були виплачені з дем 1 жовтня с. р. з тим, що постанови того закона обовязують також ввад. Потрібні на се фонди вже виасиґновані.

— Дрібні вісти. Із суми, вставленої в буджет 1907 р. на інвестициї в унїверситетах, будуть у Львові побудовані чотири нові клїніки, а то дерматольоґічна, отальярінґольоґічна, психіятрична і офтальмольоґічна. — В Немирові, равского повіта, знищив огонь 9 селяньских загород зі всїми засобами збіжа та паші. Шкода лиш в половинї обезпечена.

— Пожарний курс для селян. З Перемишля пишуть: Заходом перемиської філії львівского товариства ґімнастичного „Сокіл“ відбуде ся в Перемишли в днях 25, 26 і 27 жовтня с. р. (четвер, пятниця і субота) безплатний курс науки пожарництва для селян. Взиваємо всї в перемиском повітї істнуючі пожарничі товариства („Січи“, „Соколи“ і иньші) вислати на сей курс найменше двох членів свого товариства. Рівночасно звертаємо ся до живучої на селї, так духовної як і сьвітскої інтелїґенциї з просьбою, заохотити до як найчисленнїйшої участи в згаданім курсї також селян з тих громад, в яких доси не істнує ще жадне товариство пожарниче. Курс буде провадити інструктор, висланий львівским товариством ґімнастичним „Сокіл“, а про лїкарску поміч в випадках, які можуть лучити ся при пожежах, буде викладати лїкар і голова філії „Сокола“ др. М. Долиньский. Наука пожарництва буде відбуватись в убікациях і при ужитю приладів міскої сторожі пожарної, а виклади про лїкарску поміч в компатах товариства „Січ“, де також участники курсу з дальше віддалених громад будуть могли одержати безплатно нїчліг. Всї, що хотїли би взяти участь в курсї науки пожарництва, мусять зголоситись лично або письменно найдальше до дня 22-го жовтня с. р. до п. Василя Кіцули, урядника товариства „Віра“ в Перемишли, (Побереже Франц-Йосифа ч. 1) подаючи рівночасно, чи треба буде для них приготовити нїчліг в Перемишли. Всї зголошені участники курсу мають зібратись в четвер, дна 25-го жовтня с. р. о годинї 8-ій рано в товаристві „Січ“ в Перемишли (Народний Дім). — Др. *М. Долиньский*, голова, *Е. Любович*, справник.

— В справі інтелїґентнїйших іміґрантів пише амер. „Свобода“: Послїдними часами щораз то частїйше звертають ся до редакциї „Свободи“ інтелїґентні Русини з Европи з просьбою о інформациї про Америку і раду, чи їхати тут або нї. Не могучи кождому з осібна докладно відповідати, подаємо отсим до відома усїх інтелїґентних охотників еміґрувати до Америки, що слїдує: 1. Американьска руска суспільність находить ся ще в сїй стадиї, що лише дуже незначному числу інтелїґентів (хоч они її і так потрібні) може дати занятє. Доказом сего інтелїґентні Русини вже тут замешкалі, що мусять між чужими шукати хлїба. Американьска Русь дає доси житє лиш попам, дякам і невеликому числу людий занятих при тутешних часописях; навіть фаховому і доброму учителеви, єли не є рівночасно дяком, тяжко найти тут місце. Значить, кождий інтелїґент, що тут їде, мусить бути приготований на се, що прийдесь єму жити і працювати між чужими. 2. Праця між чужими вимагає або спосібности тяжко фізично працювати, або докладного знаня анґлїйскої мови і певного фаху. Хто не має одного анї другого, той майже засуджений тут на смерть. Звідси виходить, що чоловік без жадного образованя, не уміючий навіть нї читати нї писати, але привикший до тяжкої фізичної роботи, може тут далеко лекше і далеко лїпше житє собі знайти, як чоловік хочби навіть з унїверситетским образованєм, але не знаючий докладно тутешної мови і неспосібний до тяжкої працї. Хто фізично добре збудований, енерґічний, на все готовий, та ще знає хоч по троха анґлїйску мову, може тут прийти, а навіть з часом виплинути „на верх“ — мусить однак бути приготований на се, що зразу прийдесь єму

братись за просту роботу, стати пролетарем-робітником. Є ще такі, що хотіли-б кінчити тут студиї. Отже наука в тутешних заведенях наукових дуже дорога. За ті самі або і менші гроші можна далеко більше скористати в найлїпших европейских університетах.

— **Руска мова** в колошварскім університеті. Як доносить ужгородска „Наука“, з початком нового шкільного року в колошварскім університеті буде викладати ся руска мова. Університетскі власти признали, що в інтересі мадярскої науки дуже важне знанє рускої мови, бо давнїйша істория Мадяр розіграла ся на руских землях і богата руска лїтература дає богато цїнних творів для всяких частий науки. Тим то колошварский університет оснував катедру для рускої мови і на лектора того предмету покликав Гіядора Стрипского, урядника ардільского (семигородского) музея, сина угро-руского пароха. На перший курс шкільного року записало ся вже 18 слухачів, однак многі студенти ще не знають про катедру рускої мови. П. Гіядор Стрипский учив ся рускої мови та лїтератури у львівскім університеті і свої наукові розвідки друкував перед кількома роками в галицких видавництвах. Тепер пише він історичну розвідку про ардільских Русинів. В сїм творі хоче доказати, що в Ардїлї (Erdely) ще перед приходом Мадярів (в 7 і 8 столїтю) жили Русини, а їх послїдних потомків виказала ще статистика з 1890 р. Ті Русини жили на земли теперішних Секлерів (Székely) і між ними одна частина змадяризувала ся, а друга сталась Румунами. Історичні дані, дипльоми, рішеня соймів, особливож ґеоґрафічні імена Ардїля сьвідчать про те, що колись богато Русинів жило в Ардїлї. В обичаях, танцях і мовах Секлерів та Румунів находить ся чимало руских обичаїв. Приміром коломийка живе там ще тепер. Про ті слїди буде говорити студия п. Стрипского, що появить ся з весною слїдуючого року в Колошварі.

— **Жіночий кружок**, який є при філії Руского Тов. пед. в Тернополи, уже від двох лїт старав ся отворити рід жіночої дешевої бурси, щоби і біднїйшими родичам а особливо селянам подати можність посилати дївчата до кляс виділових. Та скупі фонди не давали перевести сей намір в житє. Аж сего року зроблено початок. Малий він, але все таки вже зроблений. А причинилась до сего у великій мірі Впов. П. Кручковска, яка на сю цїль жертвувала 400 К. Сей дар подав спроможність увести вже з початком сего шкільного року бурсу в житє.

— **Віче державних урядників** в справі одержаня дорожняного додатку відбуде ся в недїлю дня 21 с. м. о годині 5 по полудни в великій ратушевій сали. На дневнім порядку поставлено „справу признаня дорожняного додатку, вглядно підвисшеня додатку активального“. Комітет вибраний на послїднім вічи не буде розсилати окремих запрошень.

— **Репертуар Руского театру в Бучачи.** В четвер 18 с. м. „Продана наречена“, опера в 3 діях Ф. Сметани. Виступ п. А. Дального, тенора люблянської опери. Орхестра побільшена. Цїни місць підвисшені. Абонамент ухилений. — В суботу дня 20 с. м. „Жидівка вихрестка“, народний образ зі співами в 5 діях Тогобочного. — В недїлю 21 с. м. „Невольник“, народний образ з давних часів в 5 діях, переробив з поеми Т. Шевченка Кропивницкий. — Ві второк 23 с. м. „На днї“, сцени з дна життя в 4 діях М. Горкого.

— **З'їзд жидівскої партиї „Поалей-Сіон“** відбував ся минувшого тиждня у Львові. Крім внутрішних справ партиї, доторкаючих орґанїзациї, тактики, фондів і праси, уладжено також справу нової проґрами партиї. На основі тої проґрами партия називає ся „жидівска соцпялїстична робітнича партия Поалей-Сіон“, опирає ся на принципах наукового социялїзму, а яко найважнїйшу точку проґрами, схожої з проґрамою социяльно-демократичною, уважає териториальне рішенє жидівскої справи в Палестинї. До часу здїйсненя тої найважнїйшої точки своєї проґрами поалей-сіоністична партия буде змагати до здобутя повної рівноправности жидівского народа на основі національної автономії.

— **Арештованє професора.** Будапештеньский дневник „A Nap“ доносить, що в Орсові, граничнім місточку над Дунаєм, арештовано професора лїонського університету дра Мартона під замітом шпигуньства. Проф. Мартон обїздив балканьский півостров задля ґеоґрафічних студий. Арештований звернув ся телеґрафічно до угорского міністра внутрішних справ, але не дістав відповіди, бо справу відослано до полагоди міністерству війни. Проф. Мартон просив тоді о поміч двох професорів університету в Колошварі а трех в Будапешті і они заручили, що др. Мартон їздив для студий а не задля шпигуньства. То помогло і професора випущено.

— **Міліонові дари** посипали ся з нагоди вінчаня дочки фабриканта оружия Круппа. Телеґрами доносять, що муж найстаршої єї сестри, др. Болен, жертвував міліон марок на фонд інвалїдів робітників фабрики Круппа а вдова по Круппі призначила також міліон марок на мешканя для убогих робітників та ґрунти під будову дешевих мешкань.

Чи не продає хто хати з городом в горах або на Підгірю близько лїса і ріки а почта в місци? Хоче купити емеритований учитель. Близша відомість у Поповича в Жовтанцях, почта в місци.

Телеґрами.

Відень 17 жовтня. Як доносить Poln. Corr. президия польского Кола відбула вчера вечером конференцию з бар. Беком в справі трудностий, які виринули з причини жаданя кваліфікованої більшости для охорони розділу мандатів. Нарад доси не скінчено і они будуть нинї дальше вести ся.

Відень 17 жовтня. Заповіджене на вчера засїданє комісиї для реформи виборчої відкликано. Відбуде ся оно нинї о годині 11 рано.

Білгород 17 жовтня. З урядового жерела доносять, що сербске правительство у відповіди на австро-угорску ноту підносить, що в справі замовленя армат і муніциї обстає і на дальше при своїм дотеперішнім становищи т.є. застеріґає собі вільну руку. Що до иньших державних замовлень то правительство згідно з давнїйшими обітницями готово віддати їх австро-угорским промисловцям на случай, коли торговельний договор між Австриєю а Сербією буде заключений. В противнім случаю сербске правительство всї свої давнїйші зобовязаня буде уважати небувалими.

Москва 17 жовтня. Тутешній полїциї удало ся зловити участників двох ватаг, котрі допустили ся в Москві цїлого ряду рабунків і убийств.

Петербург 17 жовтня. Від кінця вересня до 10 жовтня с. р. арештовано за політичні провини 1008 осіб.

Мітава 17 жовтня. Вчера відкрив ґубернатор комісию зложену з 20 селян і 20 членів більшої посїлости для виготовленя проєкту місцевих реформ.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).